

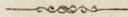
Со нея зела три ока сапунъ;
Три дни го мила, три дни го трила,
Едно-то ухо му го потрила,
Па му съ чудить що да му чинить.

359.

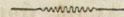
Калугеръ цвеке садеше
На едно место присойно;
Съ научиле две моми,
Да си крадатъ босильокъ,
Па съ затскри калугеръ,
Па си вати две моми.
Една му съ молеше:
„Пуши мене калугеръ!“ —
„Не те пуцамъ, девойко,
Ти си менъ потребно,

Да ми чешляшъ брада-та.“
Друга му съ молеше:
„Пуши мене, калугеръ,
Жити книга що пейшъ!“ —
„Не те пуцамъ, девойко,
Ти си мене потребно,
Да ми перишъ кошуля,
Да постеляшъ постеля,
Да лежиме оба-та.“

360.

„Ой ти моме хубаво и лично!
Робъ ке ти бидамъ до три години,
За да ти видамъ рамна-та става,
Църни-те очи, тонки-те веги
Твой цървентъ образъ, медна-та уста,
Бъло-то гърло, бѣли-те гръди.“ —
„Дегиди лудо, дегиди младо!
Дека ке видишъ, що файде имашъ?
полни-те очи, празни-те рѣце.“

361.

Дойде време, дойде ко'а,
Да разцути трантафил-о,
Да смириса 'се-та земя
'Се-та земя Румелиска
Отъ Битольско до Прилепско,

Отъ Прилепско до Велешко,
Одъ Велешко до Солунско,
Да го бератъ моминя-та,
Да го редатъ на леси-те,
Да ги горатъ ергени-те.

